

København 16 december 2016

Kære uddannelses- og forskningsminister hr. Søren Pind

Det er mit indtryk, at regeringen hæfter sig meget ved, at aftalen om begrænsning af dobbeltuddannelse er lavet med et bredt flertal i folketinget. Hvis 73.000 underskrifter ikke er nok til at ændre på beslutningen om at gennemføre lovforslaget, så har jeg nogle bekymringer, som jeg håber kan komme i betragtning før 2. behandling af lovforslaget (L69) adgangsregulering ved videregående uddannelser.

Som det er i dag, er der reelt kun 3 kandidatuddannelser til rådighed for bygningskonstruktører. Disse minder i høj grad om hinanden og er fordelt på 2 byer af Aalborg Universitet. Der er altså ikke nogen forbindelse til f.eks. Danmarks Tekniske Universitet, Syddansk Universitet, Københavns Universitet etc.

Som formand for Konstruktørstuderendes Fællesråd (KFR), der repræsenterer ca. 4.000 bygningskonstruktørstuderende, vil jeg gerne gå ind i arbejdet for at skabe bredere muligheder for at tage en kandidatgrad i stedet for at en supplerende uddannelse på samme niveau. Det ser desværre bare ud til at parterne i aftalen kun giver et halvt år til at få skabt nye og bedre veje i uddannelsessystemet inden for byggebranchen, i stedet for de sædvanlige 2 år.

Derfor vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved, hvordan de studerende, erhvervsakademierne og professionshøjskolerne, universiteterne, fagforeningerne, brancheorganisationerne og ikke mindst erhvervslivet skal nå at få skabt fremtidens uddannelsesveje, før de nuværende forsvinder? Hvordan er det muligt at få analyseret fremtidens behov for kompetencer i erhvervslivet, skabt aftaler mellem uddannelsesinstitutionerne og implementeret disse ordninger og tilpasninger af uddannelserne på et halvt år? Hvordan tænker ministeren, at vi kan nå at få skabt de nye forbindelser *inden* loven er sat til at træde i kraft, så eksempelvis byggefaglige kompetencer fra eks. Københavns Erhvervsakademi og it- og programmeringsfaglige kompetencer fra DTU kan kombineres, hvilket måske kunne tænkes at være et behov i en branche, som i stigende grad digitaliseres?

I aftalen er der nævnt en række dispensationsmuligheder, som desværre er formuleret således, at det nok nærmere er "proforma-muligheder". Der står bl.a. følgende:

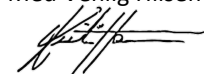
3. Videregående uddannelser med et særligt arbejdsmarkedsbehov undtages, hvis

- *nyuddannede fra uddannelserne har systematisk lav ledighed på mindst 5 pct.-point under gennemsnittet blandt nyuddannede fra de videregående uddannelser dog højest en ledighed på 5 pct. i syv ud af de seneste 10 år, og*
- *optaget på uddannelserne er ikke steget med mere end 50 pct. i løbet af de seneste tre år, og*
- *uddannelserne ikke er dimensioneret.*

Da optaget på bygningskonstruktøruddannelsen (som er branchens største) alene steg 17 % i 2015, kunne man frygte, at en arkitekt, som ikke kan få job pga. den høje ledighed blandt arkitekter, skal vente 5 år på at blive optaget på bygningskonstruktøruddannelsen til trods for, at der blandt bygningskonstruktører er en ledighed på ca. 2 % og en stigende mangel på konstruktører i branchen. Skal de virkelig afvises i døren, selvom jobbet allerede venter på den anden side?

Hvis ikke forslaget frafalder, så håber jeg i det mindste, at der bliver lavet nogle justeringer i aftalen, der giver mulighed for at gøre den mere hensynsfuld for andre end finansministeriet.

Med Venlig Hilsen

Kristian Hansen,

formand for Konstruktørstuderendes Fællesråd